

תלמודו בידו

דף קט עמוד א

יבמות

א [המגרש את אשתו והחזירה ומת בלי בנים, האם מותרת ליבם ומדוע ?

ב [מה טעמו של ר' אלעזר שאסורה ליבם ?

ג [המגרש את האשה והחזירה ומת בלא בנים, האם צרתה מתייבמת ומדוע ?

ד [שני אחים נשואים לשתי אחיות, אחת גדולה ואחת קטנה, ומת בעלה של הגדולה, מה הדין ומדוע ?

א [חכמים: מותרת ליבם. ואף שכשגירשה אחיו נאסרה על היבם משום גרושת אחיו, כיון שנשאה שוב הוזקה ליבם בשעת מיתתו, ששעת מיתה מפילתה. ר' אלעזר: אסורה ליבם, אלא חולצת.

ב [אביי: ספק אם הנישואין הראשונים מפילים ואסורה לִיבָם והואיל ועמדה שעה באיסור ליבם, ואף חליצה אינה צריכה. או המיתה מפלת ומותרת ליבם. רבא: שלא יאמרו שמייבם את גרושת אחיו. שידוע לכל שגירש את אשתו, אבל אין ידוע לכל שנשאה שוב [כגון שנשאה שנית כלילה, ולמחרת מת]. רב אשי: גזירה משום "יתומה בחיי האב". שאם השיאה אביה בנישואין מן התורה, וגירשה בעלה, והחזירה בקידושין דרבנן, אסורה מן התורה לִיבָם.

ג [מותרת לִיבָם אף לר' אלעזר ושהאשה עצמה אסורה ליבם, שלא גזרו גזירה לגזירה.

ד [ר' אלעזר: הקטנה אסורה לבעלה משום אחות זקוקה. ומלמדים אותה שתמאן כבעלה ותעקור את נישואיה, וייבם את הגדולה. וכן הלכה (דף קי.).

רבן גמליאל: הקטנה מותרת לבעלה [שאין זיקה], ותמתיך הגדולה עד שתגדיל הקטנה [ויחולו קידושיה מן התורה], ותצא הגדולה משום אחות אשה.

מיאנה הקטנה מעצמה ונעקרו נישואיה, מייבם את הגדולה.

ר' יהושע: מגרש הקטנה משום אחות זקוקה, והיבמה אסורה משום אחות גרושה וחולצת.